

עוד משהו על אלן איסטון ז"ל

לא אלן ולי היה תחום דיבור שלא הוזכר עד כה בכתבות ובהספדים שנכתבו עליו. צפרות. כיאה לג'נטלמן אנגלי – ההתבוננות בציפורים הייתה מרכיב בתרבותו. בכל פעם שהיינו נפגשים במדרכה היתה לו שאלה או אבחנה בנושא.

טקסט סיפורי ששלח לי לפני כ- 7 שנים כל כך מצא חן בעיני עד שהכנסתי אותו לדף המידע על סנונית הרפתות תחת הכותרת "סיפור מענין" באתר ['ציפורי הבר בחצר'](#) אותו אני מנהלת.

הנה הסיפור שכתב לי

סיפור מענין על סנוניות

סיפור מענין על סנוניות מחורף אביב 2013-2014:

משהו יוצא דופן ומענין שהתרחש בבית שלנו:

בתחילת החורף, לפני כמה חודשים זוג סנוניות בא מדי לילה ללון על סורג מתכת ליד דלת הכניסה של הבית, במקום מוגן ממזג האוויר הסגרירי.

לאט לאט הן התרגלו אלינו ויכולתי לעבוד באור מלא פשוטו כמשמעו כמעט מתחת הציפורים.

לפני כמה שבועות הצמד נפרד, קרוב לוודאי שהנקבה עפה למקום קינן. לפני שלושה ימים היא חזרה למקום הקבוע.

אתמול, למרבה ההפתעה, הזוג ישב על סורג המתכת וביניהם שתי סנוניות צעירות ורכות, כאילו הציפורים הביאו אותן כדי להראות לנו! בנוסף, שתי סנוניות בוגרות ישנות מידי לילה בסמוך והלילה הצטרפה שלישית, כך שבסך הכל לנות שבע סנוניות, ממש בקרבת דלתי. ידוע כי סנוניות שוכנות בסמיכות לבני אדם, אבל מישהו שמע על מצב דומה לזה?

אלן איסטון, כפר הנשיא

כתבה: שלומית עדר ליפשיץ

